

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE BENDE VAN SCHURK

Een toneelspel in twee delen voor kinderen

door

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2018

Nr.3434

PERSONAGES

(14 à 15 spelers)

SCHURK, éénnogige gemaskerde leider van de bende – vecht tegen het onrecht – is een vrouw - draagt een donderbus :

NOEK, stoere gemaskerde woesteling met grote bijl die dol is op snoep – lid van de bende van Schurk :

BIRK, lid van de bende – is een knorrepot en kan alles altijd beter – zijn wapen is een junglehakmes :

DUTS, hulpje van de bende – zorgt voor de inwendige versterking van de rovers :

ANNELOTTE de Groenbeke, een levenslustig meisje, durvertje dat niet kan aarden in een opvanghuis :

DITTE :

WOLF :

AREND :

HAZEL :

ELIZ :

ELLEMIE :

FENNE, vriendjes en vriendinnetjes uit het pleeggezin – Ditte is de kleinste en Fenne kan het niet zo goed uitleggen :

VROUW in de zaal, actrice in de zaal - kan gespeeld worden door Tante Vlad :

TANTE VLADIMIRA Verstoten, tante die Annelotte moet opvangen voor ze naar een pleeggezin gaat :

AGENT SITSE Boefpakker, speurneus van de speciale opsporingsbrigade :

DECOR

TAFEREEL 1-2 EN 6 : Het donkere woud
zetstukken : bomen of geschilderde achtergrond – zwak verlicht

TAFEREEL 3-4-7-9-11 : Het rovershol

Gedeeltelijk verlicht podium met oude tafel, stoelen, slaapzakken en hoofdkussens in een hoek, een kleine kast kan ook

TAFEREEL 5-8-10-12 : Het opvanghuis

Lange tafel op schragen, stoelen, zetel(s) – raam om door te kijken

TAFEREEL 13 : Boerenhuis

Houten tafel, stoelen, schilderij aan de muur met hoevedieren, schouw met kachel of openhaard, hespen en worsten die hangen te drogen. Vooraan oude melkkruiken.

KORTE INHOUD

Annelotte is onderweg naar het opvanghuis wanneer drie woeste rovers haar de weg versperren. Ze zijn op zoek naar een grote buit maar vinden enkel het kleine meisje met een koffer vol niemendalletjes. Annelotte wil niet naar tante Vladimira, de bazin van het opvanghuis en vraagt of de rovers haar willen meenemen. De Bende van Schurk heeft iets van een sprookje met een eng rovershol en een eenzaam dwaalmeisje dat vlucht voor wat de toekomst brengen zal. Het verhaal is betoverend en een tikkeltje absurd maar het wordt nooit echt eng. In het donkere woud of in het rovershol gaan griezelen en humor hand in hand. Vertederend, doldwaas en mooi. Een verhaal met een hoog Robin Hood gehalte.

EERSTE DEEL

Openingsmuziek : *uit Finlandia – Jean Sibelius tijd 9:36 – (de zon dringt door de nevels in het woud)*

TAFEREEL 1

Birk – Noek – Vrouw – Schurk - Duts

Decor – het donkere woud

(het speelvlak is volkomen donker – plots lichten drie zaklampen op naar de zaal – uit het duister verschijnen drie rovers – zwakke verlichting)

BIRK : Bibber en beef dorpingen want wij zijn terug.

NOEK : Haal jullie lieve centen maar boven. En liefst papiergeld en getekende cheques.
Al die nikkel is te zwaar om dragen.

SCHURK : Vooruit! Wat staan jullie zo te gapen? Haal de handtas maar boven madame.

NOEK : En jij mijnheer met die dikke portefeuille. Inleveren! Het is voor de goede zaak.

BIRK : *(tegen een vrouw in de zaal – ze is een actrice)* Geef hier dat ding! *(trekt aan haar grote handtas – de vrouw verweert zich)*

VROUW : Afblijven, die is van mij.

BIRK : *(pakt haar handtas af)* Te laat, meisje. Nu is ze van mij. Bedankt liefje, ik zal er goed zorg voor dragen.

VROUW : Dief... bandiet... schurk!

SCHURK : Riep er iemand mijn naam?

NOEK : *(pakt de handtas van Birk)* Moet je zien wat een grote. Daar kan 'heel' veel in. *(schudt ze uit op het podium)* Wat een troep! Madame foei, dat is precies een vuilnisbak. *(pakt de waardevolle dingen – steekt ze in de handtas en gooit de rest weg achter het decor)*

VROUW : Nee! Jullie gaan te ver. *(roept)* Politie! Politie!

BIRK : Roep maar zo luid als je kunt, liefje. Niemand hoort of ziet je hier in dit verloren gat.

VROUW : Jullie zijn gemene bandieten.

SCHURK : De mensen zijn bang van ons. *(dreigend)* Ze knippen hem, nog voor we iets gezegd hebben.

NOEK : Ze doen in hun broek van schrik, hahaha.

BIRK : Zelfs de veldwachter maakt een ommetje als hij ons ziet aankomen. *(demonstreert het op ludieke wijze)*

NOEK : Wie een kik geeft, splijt ik in twee met mijn bijl.

VROUW : Ik wil mijn tas terug!

SCHURK : Hou je wafel, oude slons. Gegeven is gegeven. We hebben geen zee van tijd. Iedereen afdokken. Portefeuilles, ringen, armbanden, uurwerken, halskettingen, liefst van puur goud of zilver.

NOEK : We recycleren alles wat waarde heeft.

VROUW : Ik ga naar de politie! *(staat recht en stapt boos de zaal uit)*

BIRK : Goed zo vrouwtje, doe de groeten van ons aan agent Sitse.

SCHURK : Tijd om te verdwijnen mannen want als Sitse Boefpakker verschijnt...

SAMEN : Dan bibberen we uit onze broek! Daar hebben we 'echt' schrik van. *(lachen zich krom)*

DUTS : *(stem van achter de coulissen)* Schurk, waar ben je?

NOEK : Nee, het is niet waar hé!

BIRK : Toch weer niet die kleine.

SCHURK : Wat is er nu weer Duts?

DUTS : *(op)* Ik dacht ... ik peinsde... Allee, ik was er van overtuigd dat

SCHURK : Jij hoeft niet te denken, Duts. Wij doen het hersenwerk.

DUTS : Ja baas, zeker baas, maar jullie zijn je boterhammetjes vergeten.

ANDEREN : Boterhammen!

DUTS : Jep, met spek en eitjes. Vers geraapt van onder de kippen.

BIRK : Wat moeten wij met boterhammen? We zijn aan het werken.

SCHURK : Roven, pikken en jatten.

BIRK : We hebben geen tijd om te eten.

DUTS : Maar ik dacht...

ANDEREN : Wij doen het denkwerk, Duts!

DUTS : Oké dan. Zonde van het lekkere spek en die kakelverse eitjes. De eendjes zullen tevreden zijn.

NOEK : *(kordaat)* Eenden? Niks daarvan, Noek lust eitjes en spek. Ik zal me wel opofferen. *(geeft de boterhammen aan Noek)*

SCHURK : Hij zal zich weer eens opofferen, de sukkel.

BIRK : Als er te eten of te snoepen valt staat zijn bek altijd open.

SCHURK : *(tot Duts)* En jij, terug naar het rovershol. We hebben werk te doen.

DUTS : Ja baas, natuurlijk baas. Ik vlieg al baas. *(loopt af)*

BIRK : Alle potten en pannen het is bijna middernacht en we hebben nog geen patat geschild.

NOEK : Gaan we frietjes eten? Ik hou van frietjes met van die lekkere gejatte worst.

SCHURK : Altijd maar eten. Werken gaan we doen!

NOEK : Ook goed. Eerst gaan we roven en dan frietjes eten. Noek ziet dat wel zitten.

SCHURK : Gadver de gadver, ik krijg wormen van die kerel.

NOEK : Geen wormen, baas. Frietjes met worst. Een gefrituurde cervela met een pittig sausje, versta je dat niet?

SCHURK : *(is boos en balt de vuisten)* Grr... Ik ga je daar...

BIRK : Rustig blijven baas, als je op zijn oog slaat moeten we een man missen voor het werk. Tel eerst tot tien.

SCHURK : Eén, twee, drie, *(zucht en puf)* negen, tien. Oef, dat scheelde geen haar of ik...

NOEK : Gaan we dan nu op rooftocht, baas?

SCHURK : Eindelijk! Eerst gaan we naar de omgeving van de Holenberg en daarna via Lonkdal terug naar het hol. Op hoop van zegen.

ANDEREN : Op hoop van zegen, baas!

(de drie af – tussenmuziek – aanpassing decor – witte bomen met zwak blauw licht achteraan)

TAFEREEL 2

Annelotte – Birk – Noek - Schurk

Decor – het donkere woud

(Annelotte vrolijk dansend op – ze draagt een kleine valies en een rugzak met haar bezittingen)

ANNELOTTE : Amai, ik wist niet dat een bos zo donker kon zijn.

(geluid van een uil)

Oeps, is me dat schrikken. Waar zit je druktemaker? *(zoekt in de bomen naar de maker van het geluid)*

(botst tegen Schurk en schrikt – hij beziet haar van kop tot teen – de rovers sluiten haar dreigend in)

SCHURK : Dag! Zo laat nog op stap?

ANNELOTTE : Hallo, ik ben Annelotte en jij? *(reikt Schurk de hand – deze weet niet goed wat doen)* Ben jij een zeerover en zijn dat je maatjes?

BIRK : Die heeft zeker prut in haar ogen.

SCHURK : Hahaha, ik een zeerover. Zie jij hier de zee, liefje?

ANNELOTTE : Zeerovers dragen toch ook een lap voor hun oog.

NOEK : Dat kind is helemaal niet bang. Zien we er dan niet uit als woeste rovers?

BIRK : Overall vallen vrouwen flauw van angst en zelfs de moedigste mannen slaan op de vlucht. Dat kleine wicht geeft geen krimp.

SCHURK : Wij zijn rovers, boe!

ANNELOTTE : O zijn jullie rovers? Ik dacht het al. Waar zijn de andere zevenendertig?

ROVERS : De andere zevenendertig? Wat is dat voor onzin?

BIRK : Wat krijgen we nu?

ANNELOTTE : Nog nooit gehoord van Ali Baba en de veertig rovers?

BIRK : Die kerel kennen we niet, popje. Maar wel Joop Vaalnek, Hannes Corrupt, de bende van het Gers Vrijbos en Kattenman.

ANNELOTTE : Heeft die kattenman een staart?

NOEK : Een staart, ja en neen.

SCHURK : Hou toch op, man. Het is nog een kind. *(met veel gebaren)* Als Kattenman gaat roven doet hij dat met slinkse kattenmanieren.

ANNELOTTE : Kan hij miauwen?

BIRK : Zeker liefje en hij loopt op de nok van het dak als ... eu ...

ANNELOTTE : Als zwarte piet.

BIRK : Juist ja. Dat ik daar niet aan gedacht heb.

NOEK : *(tot de andere rovers)* Wat moeten we met dat kind? *(tot Annelotte)* Wat zit er in je koffertje?

ANNELOTTE : Allemaal spulletjes van mij.

SCHURK : Openmaken!

ANNELOTTE : *(kordaat)* Wat daar in zit is van mij!

NOEK : *(dreigend)* Wil je kennismaken met mijn bijl?

SCHURK : Of met mijn donderbus?

BIRK : *(dreigend)* Ik kan je koffer zo open hakken met mijn groot mes.

ANNELOTTE : *(steekt haar voddentop omhoog)* Dat is niet lief. Carlotta vindt jullie geen lieve jongens, nietwaar knuffeltje?

NOEK : Wij, lieve jongens? Hahaha.

SCHURK : Dat zijn we nog nooit geweest.

BIRK : En dat zullen we ook nooit zijn.

NOEK : We zijn gevaarlijk en gemeen.

SCHURK : Wild en ontembaar.

SCHURK : Je komt ons best niet tegen midden in de nacht.

ANNELOTTE : Waarom niet? Wat doen jullie dan?

BIRK : Dan verplichten we mensen dingen te doen die ze niet willen doen.

ANNELOTTE : Zoals?

NOEK : Dan zetten we ze in hun ondergoed en laten ze zo naar huis lopen.

ANNELOTTE : Ik loop graag in mijn blootje. Moet ik het eens laten zien? *(wil zich*

uitkleden)

SCHURK : Nee, nee, het is al goed. Alles aanhouden, zeg ik!

BIRK : Wij willen andere dingen.

ANNELOTTE : Welke andere dingen?

NOEK : Blinkers, zoals gouden kettingen, ringen met briljanten en diamanten en dure horloges.

SCHURK : Maar ook kwaliteitshandtassen in echt leer en exclusieve dames- en herenkleding.

BIRK : Gsm's, laptops, tablets, juwelen, kortom alles wat niet te groot of te zwaar is.

ANNELOTTE : Jullie zijn wel dikke pestkoppen.

NOEK : Dat is het juiste woord. Pestkoppen! We kunnen het niet laten.

SCHURK : We moeten toch van iets leven.

ANNELOTTE : Zien jullie er daarom zo boos uit?

BIRK : Rovers moeten er boos uit zien. Lieve rovers bestaan niet.

ANNELOTTE : Oh jawel, jullie zijn drie lieve rovers.

NOEK : Nietes!

ANNELOTTE : Welles!

SCHURK : Nietes!

ANNELOTTE : Welles!

BIRK : Nietes!

ANNELOTTE : (*kwaad*) Welles, zeg ik!

NOEK : Oké, goed dan. Ga maar terug naar huis. We hoeven je niet.

SCHURK : Kleine vette wijsneus.

BIRK : Bij ons is geen plaats voor zo'n babbelziek kind.

NOEK : Ga maar terug naar je moeke, die heeft visjes gebakken.

ANNELOTTE : Mijn moeke is dood.

(de rovers slikken even)

SCHURK : Dood! En waar is je vader?

BIRK : Laat hij je zomaar 's avonds rondlopen in het bos?

ANNELOTTE : Ik heb geen papa.

NOEK : Is hij eruit getrokken toen jij ...

SCHURK : Klep dicht, Noek!

ANNELOTTE : Camilla, onze buurvrouw, zei dat ik naar Tante Vladimira moest gaan en dat ik heel flink moest zijn.

BIRK : Je bent heel flinke, kleine meid.

ANNELOTTE : Nietes! Ik wil niet naar het opvanghuis.

BIRK : Oh jawel.

ANNELOTTE : Nietes, en jij hebt gezegd dat er bij jullie geen plaats is voor zo een babbelziek kind.

SCHURK : Maar liefje....

ANNELOTTE : En dat ik een kleine vette wijsneus ben.

BIRK : Luister meisje, een rovershol is echt geen goede plaats voor de opvoeding van een kind.

ANNELOTTE : Ik moet dus weg?

ROVERS : *(kijken naar elkaar)* Voorlopig mag je blijven.

ANNELOTTE : Wat zeiden jullie?

ROVERS : Dat je voorlopig bij ons mag blijven.

ANNELOTTE : Waar jullie wonen?

ROVERS : Waar wij wonen.

ANNELOTTE : Echt waar?

ROVERS : Heel echt waar.

ANNELOTTE : Morgen zijn jullie het zeker weer vergeten.

ROVERS : Echt niet.

ANNELOTTE : Durven jullie dat zweren?

BIRK : Hoe moeten we dat doen?

ANNELOTTE : Simpel toch. Jullie zeggen samen, “Annelotte mag voortaan bij ons wonen en we zullen haar niet pesten.” En dan spuwen jullie door deze twee vingers. *(doet het voor met wijs- en middenvinger)*

ROVERS : Oké dan maar. *(doen wat gevraagd wordt)* Annelotte mag voortaan bij ons wonen en we zullen ze niet pesten. *(spuwen door hun vingers)*

NOEK : Nu tevreden, Lotteke? Nu ben je één van ons.

ANNELOTTE : Ik heet Annelotte en ik ben geen rover.

SCHURK : Oké, oké, begrepen.

BIRK : Shit! Begint die klein al te commanderen ook?

NOEK : Hou je kop, Birk!

ANNELOTTE : Ja, hou je kop, Birk! Ik heb honger.

BIRK : Ik zeg dat daar miserie van komt. Dikke misserie.

SCHURK : Je bent een oude knorpot.

NOEK : En nog geen kleine. Een echte zeurpiet, een gediplomeerde mopperpot.

ANNELOTTE : Een grumpy old man zoals mijn opa zaliger.

BIRK : Lachen jullie maar, brompot Birk krijgt nog gelijk.

SCHURK : Ik hoop dat Duts zijn pap al klaar heeft.

BIRK : Ja, vanillepap met Petit Beurrekes.

NOEK : Ik eet liever rijstpap met bruine suiker.

SCHURK : Voor mij havermoutpap, maar vanillepap smaakt ook niet slecht.

ANNELOTTE : Ik lust geen pap.

BIRK : Zeg dat het niet waar is. Mamzel* houdt niet van pap? Oh boy!

ANNELOTTE : Ik wil frietjes met een curryworst.

NOEK : Het is niet waar hé!

SCHURK : Ze zal eten wat de pot schaft. Anders lijdt ze maar honger.

BIRK : Goed gezegd, Schurk. Geen complementen.

NOEK : Rovers hebben geen tijd voor al dat kinderlijk gedoe. Het is pudding of anders naar bed met een lege maag.

ANNELOTTE : Oh, hebben jullie pudding? Dat lust ik wel.

SCHURK : Dat is erover! Daar gaan vodden van komen.

BIRK : Zouden we niet terugkeren naar ons hol. Het wordt toch niets deze avond. Ik krijg honger van al dat gepraat over eten.

NOEK : Ik heb ook reuze honger.

ANDEREN : Wij ook!

(de rovers af – Annelotte achter hen aan, slepend met haar koffer en haar voddenpop in de hand)

TAFEREEL 3

Schurk – Noek – Birk – Duts - Annelotte

Decor – het rovershol*(in het rovershol staat de tafel gedekt voor vier – de rovers komen binnen)*BIRK : Raar, het ruikt anders dan anders. Is er geen pap vandaag? *(rovers gaan zitten)*SCHURK + NOEK + BIRK : Wij willen pap! Wij willen pap! *(trommelen met hun bord op tafel)*

NOEK : Ik rammel van de honger.

DUTS : *(op)* Sorry mannen, maar het slechte nieuws is dat er vandaag geen pap is.ANDEREN : *(boos)* Geen pap!?

DUTS : Ik was te laat bij boer Gust. De koeien waren al gemolken en de uiers stonden leeg.

BIRK : Wat! Geen pap, met een lege maag naar bed? Ik haat dat.

DUTS : Maar er is ook goed nieuws.

NOEK : Verdekke Duts, het is niet het moment voor een spelletje.

(Annelotte komt moe op en sleept haar koffer voort)

DUTS : Wat komt ‘dat’ wicht hier doen?

ANNELOTTE : Eindelijk, ik ben er. Allemaal bedankt voor jullie hulp, makkers. Jullie zijn een toonbeeld van hulpvaardigheid.

DUTS : Wat moet die in onze schuilplaats? Straks weet iedereen waar we ons verstoppen.

SCHURK : Geen paniek, Dutske. Dat wicht heet Annelotte en ze komt een tijdje bij ons logeren.

DUTS : Nee!

SCHURK : Ja!

DUTS : Als dat maar goed gaat.

BIRK : Dat heb ik ook gezegd.

SCHURK : Kop dicht! Ze is nu hier en ze blijft hier.

NOEK : En ze eet mee deze avond. Tenminste als er eten is.

DUTS : Ja, 't is al goed. Er is geen pap maar wel macaroni met kaassaus en gebakken spekjes.

ANNELOTTE : Lekker! Macaroni met kaassaus en spekjes, dat is mijn lievelingseten.
Bedankt Duts.

DUTS : En... er is ook een toetje.

ANDEREN : Een toetje?

BIRK : Valt er iets te vieren of is het een feestdag vandaag?

DUTS : Het is vandaag het feest van de patroonheilige van dieven, schurken en boeven.
Sint Dismas.

NOEK : Sint Dismas, nog nooit van gehoord.

ANNELOTTE : Heeft die man ook zo'n hoge hoed als Sint-Niklaas?

DUTS : Dat geloof ik niet meisje. Eerder een rovershoed zoals wij.

ANNELOTTE : Oké, dat geeft niet. We vieren vandaag het feest van alle lieve rovers.

BIRK : Lieve rovers? Wij zijn helemaal geen lieve rovers.

SCHURK : Birk! Kop dicht.

BIRK : Ja baas. Gaan we nu nog eten?

DUTS : De macaroni à la Duts komt er zo aan. *(gaat af en komt weer op met een grote pot vol macaroni)*

NOEK : Waar heb je die ingrediënten vandaan gehaald? Die stonden niet op ons lijstje.

DUTS : Bah, ik ben naar de supermarkt geweest en heb even een goedgevulde zak met aankopen geleend van een rijke tante. Ze schreeuwde heel de buurt bij elkaar maar toen was ik al lang ribbedebie.

NOEK : Je wordt nog een echte.

DUTS : Dat wil ik geloven. Jullie lessen in stelen en bedriegen leveren hun vruchten af.
Smakelijk!

ANNELOTTE : Stelen en bedriegen is niet netjes. Dat doen alleen stoute mensen.

BIRK : Hahaha, die is goed. Wij zijn stoute mensen. Wij zijn wrede rovers die niet terugdeinzen voor roof, verkracht...

SCHURK : Smoel dicht! We gaan zingen.

NOEK : Wij, zingen? Val nu op je gat.

Roverslied

Wij zijn de negen rovers
 We blijven altijd trouw
 We houden van een geintje
 We houden ook van jou

Wij zijn de negen rovers
 En samen zijn we wij
 Niets kan ons nu nog stoppen
 Want onze vriend ben jij

Refrein:

LIEG NOOIT ZEG NIETS ZWIJG OF ZING OF LACH
 OF SPEEL EN DOE HET NOG EEN KEEHEEHEER
 LIEG NOOIT ZEG NIETS ZWIJG OF ZING OF LACH
 OF SPEEL EN DOE HET NOG EEN KEER
 HOIHOIHOIHOI HOHOHOHO WOWOWOWO
 GOGOGOGO

We zijn een nest vol rovers
 We hebben het hier goed
 Wil jij ons komen helpen?
 Dat kun je vast heel goed.

Wij hebben roversmoeders
 Van moeder komt de moed
 Nou doe je mee? Da's beter
 Schrijf hier dan 'JA', met bloed

MET BLOEHOED? MET BLOED!'